

2. Articolul 2 și articolul 3 alineatul (1) din directivă trebuie interpretate în sensul că un semn care redă modul de prezentare în care se materializează un serviciu poate fi înregistrat ca marcă?
3. Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că cerința de a putea reprezenta grafic marca este îndeplinită doar printr-un desen sau prin completări cum ar fi o descriere a modului de prezentare sau indicații absolute privind dimensiunile în metri ori indicații relative cu precizarea proporțiilor?
4. Articolul 2 din directivă trebuie interpretat în sensul că sfera de protecție a mărcii pentru servicii din cadrul comerțului cu amănuntul se extinde și la produsele fabricate de comerciant însuși?

(¹) Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 26 iulie 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze și AAMS/Yesmoke Tobacco

(Cauza C-428/13)

(2013/C 313/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Intimată: Yesmoke Tobacco SpA

Întrebarea preliminară

Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 95/59/CE din 27 decembrie 1995 (¹) și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2011/64/UE din 21 iunie 2011 (²), care stabilesc că rata proporțională și, respectiv rata *ad valorem*, precum și nivelul accizei specifice „[...] trebuie să fie egale pentru toate țigaretetele”, se opun unei reglementări naționale precum articolul 39 octies alineatul 4 din Decretul legislativ nr. 504 din 26 octombrie 1995, astfel cum a fost modificat prin articolul 55 alineatul 2-bis litera [c)] din Decretul-lege nr. 78 din 31 mai 2010, transformat, cu modificări, în Legea nr. 122 din 30 iulie

2010, care stabilește că acciza datorată pentru țigaretetele având un preț de vânzare finală mai mic decât cel al țigaretetelor din categoria de preț a țigaretetelor celor mai populare este de 115 % din valoarea de bază, stabilind astfel o acciză cu o rată fixă minimă specifică pentru țigaretetele cu un preț de vânzare mai mic, iar nu o valoare minimă a accizei aplicată la toate categoriile de preț ale țigaretetelor, astfel cum permit articolul 16 alineatul (7) din Directiva 95/59/CE și articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2011/64/UE?

(¹) Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 5).

(²) Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, p. 24).

Recurs introdus la 1 august 2013 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 mai 2013 în cauza T-146/09, Parker ITR Srl și Parker-Hannifin Corp/Comisia

(Cauza C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë, V. Bottka, R. Sauer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Parker ITR Srl, Parker-Hannifin Corp

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii în măsura în care anulează decizia și modifică amenda;

— respingerea acțiunii din fața Tribunalului în totalitate;

— obligarea reclamanților la plata tuturor cheltuielilor de judecată din prezenta procedură și din procedura în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă două motive de recurs și solicită anularea în parte a hotărârii întrucât aceasta anulează decizia din cazul COMP/39406 — Conducute marine și modifică amenda.

Prin primul motiv de recurs, se susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept neținând seama sau aplicând în mod incorect jurisprudența privind succesiunea economică în cadrul aceleiași grup pe de o parte, și jurisprudența privind transferul răspunderii între întreprinderi subsecvente, pe de altă parte. Analizând împreună transferul de active de la ITR către Parker ITR (denumită pe atunci ITR Rubber) (în cadrul grupului Saiag) și cesiunea subsecventă a acțiunilor (transferul acțiunilor din Parker ITR de la Saiag către Parker-Hannifin), Tribunalul a dedus în mod incorect un transfer în cadrul grupului a entității cu comportament ilicit de la Saiag către Parker-Hannifin. Tribunalul a săvârșit o eroare prin evaluarea continuității economice numai ca un posibil transfer al răspunderii între întreprinderile independente Saiag și Parker-Hannifin, întrucât aceasta nu ține seama de succesiunea economică către Parker ITR în cadrul grupului, deja produsă. Procedând astfel, hotărârea este întemeiată pe intenții subiective, mai precis faptul că integrarea sectorului de țevi marine în Parker ITR făcea parte dintr-un obiectiv de vânzare a acțiunilor acestei filiale către un terț. Totuși, astfel de intenții ale părților nu împiedică aplicarea jurisprudenței referitoare la succesiunea economică în cadrul unui grup (Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Aalborg Portland și alții/Comisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, Rec., p. I-123; Hotărârea din 11 decembrie 2007, ETI și alții, C 280/06, Rep., p. I 10893; Hotărârea din 13 iunie 2013, Versalis (fostă Polimeri Europa)/Comisia, C-511/11 P, nepublicată încă în Repertoriu; Hotărârea din 27 septembrie 2006, Jungbunzlauer/Comisia, T-43/02, Rec. p. II-3435; Hotărârea din 31 martie 2009, ArcelorMittal Luxembourg și alții/Comisia, T-405/06, Rep., p. II-771; Hotărârea din 29 martie 2011, ArcelorMittal Luxembourg/Comisia și Comisia/ArcelorMittal Luxembourg și alții, C-201/09 P și C-216/09 P, Rep., p. I-2239) potrivit căreia succesiunea economică are lor în momentul transferului din cadrul unui grup cu condiția să existe legături structurale între cedent (aici: Saiag/ITR) și entitatea cesionară (aici: Parker ITR). Mai mult, există o diferență juridică între un transfer de active și transferul unei persoane juridice. În ultimul caz, entitatea transferată va purta propria răspundere pentru o încălcare săvârșită anterior transferului, și acesta poate include răspunderea în calitate de succesor economic pentru active transferate entității într-un moment când încă făcea parte din entitatea autoare a încălcării. Faptul că celelalte entități juridice din cadrul întreprinderii ar fi putut fi de asemenea considerate răspunzătoare (deși nu au fost amendate în acest caz) nu este un motiv valid pentru a exclude Parker ITR, filiala transferată, de la răspunderea în calitate de succesor economic.

Al doilea motiv de recurs este acela că Tribunalul, în cadrul competenței sale de fond, a acționat *ultra petita* și a redus în mod nelegal majorarea amenzii aplicate societății-mamă Parker-Hannifin cu 100 000 de euro pentru durata încălcării. Nici durata reală a participării acesteia la încălcare, nici factorul durată reflectat în calculul amenzii nu au fost atacate de Parker-Hannifin (or Parker ITR). Deși Parker-Hannifin a contestat cu succes circumstanța agravantă privind rolul său de conducător, astfel încât Tribunalul a modificat amenda, acest fapt nu poate da posibilitatea Tribunalului, chiar și atunci când își exercită competența de fond, să modifice alte criterii de calcul al amenzii (aici: durata) cu privire la care reclamantul nu a invocat critici.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 5 august 2013 — Pez Hejduk/EnergieAgentur.NRW GmbH

(Cauza C-441/13)

(2013/C 313/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: Pez Hejduk

Pârâtă: EnergieAgentur.NRW GmbH

Întrebările preliminare

Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că într-o cauză privind încălcarea drepturilor conexe dreptului de autor, pretinsă a fi fost săvârșită prin punerea la dispoziție a unei fotografii pe un site internet exploatat ca domeniu de prim nivel într-un alt stat membru decât cel în care își are reședința titularul dreptului, competența de soluționare aparține

— instanțelor din statul membru unde are reședința autorul preținse încălcări, precum și

— instanțelor din acel/e stat/e membru/e vizat/e de conținutul site-ului internet?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p.1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Recurs introdus la 7 august 2013 de Delphi Technologies, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 6 iunie 2013 în cauza T-515/11, Delphi Technologies, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-448/13 P)

(2013/C 313/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Delphi Technologies, Inc. (reprezentanți: C. Albrecht, J. Heumann, Rechtsanwälte)